Č. j.: VZ/S155-26/02-153/6203/02-Št V Brně dne 30. prosince 2002

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 30. 8. 2002 z vlastního podnětu podle § 57 odst.1 zákona č.199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č.130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., ve věci přezkoumávání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele - hlavní město Praha, Mariánské nám. 2,110 0l Praha, zastoupené v době zadávání šetřené veřejné zakázky primátorem Ing. arch. Janem Kaslem, nyní zastoupené primátorem MUDr. Pavlem Bémem - učiněných při zadávání veřejné zakázky **"Zpracování projektu stavebně - tech. úprav objektu MHMP čp. 24, Praha l, U radnice 5"** zadané podle 49 odst. 1 zákona č.199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č.148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb., výzvou ze dne 21. 2. 2000, **rozhodl** takto:

Zadavatel – hlavní město Praha – závažně porušil ustanovení

- § 49 odst. 4 posledně cit. zákona, v návaznosti na § 6 odst. 2 a 3 téhož zákona, když nabídky uchazečů nehodnotil podle jednotlivých kritérií hodnocení stanovených ve výzvě s příslušným stupněm významu, ale stanovil pořadí nabídek souhrnně za všechna kritéria dohromady, přičemž jeho postup při výběru nejvhodnější nabídky není transparentní a tedy přezkoumatelný,
- § 49 odst. 5 posledně cit. zákona v návaznosti na § 2e téhož zákona tím, že uchazeče EGIS, spol. s r. o., Praha, nevyloučil z další účasti na veřejné zakázce, když jmenovaný uchazeč neprokázal ve fázi před uzavřením smlouvy kvalifikační předpoklad podle § 2b odst.1 písm. f) cit. zákona způsobem stanoveným v § 2c odst. 2 písm. c) téhož zákona.

Za uvedená zjištěná závažná porušení zákona o zadávání veřejných zakázek se zadavateli hlavnímu městu Praha podle § 62 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č.28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č.130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 424/2002 Sb., ukládá pokuta ve výši **1 500,-- Kč** (slovy tisíc pět set korun českých).

Uložená pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízeného u pobočky České

národní banky v Brně číslo 3754-24825621/0710, konstantní symbol pro bezhotovostní platby 1148, variabilní symbol 1550215026.

O d ů v o d n ě n í

Na základě kontroly provedené podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, zaměstnanci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen orgán dohledu") ve dnech 18. 6. 2002 až 20. 6. 2002, získal orgán dohledu pochybnosti o tom, zda úkony a postupy zadavatele - hlavní město Praha, Mariánské nám. 2, 110 0l Praha, nyní zastoupené primátorem MUDr. Pavlem Bémem (dále jen "zadavatel") – učiněné při zadávání zakázky "Zpracování projektu stavebně - tech. úprav objektu MHMP čp. 24, Praha l, U radnice 5", zadané podle § 49 odst. 1 zákona č.199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č.148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. (dále jen zákon"), výzvou ze dne 21. 2. 2000, jsou v souladu se zákonem.

Orgán dohledu zahájil správní řízení z vlastního podnětu podle § 57 odst. 1 zákona č.199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 18 zákona č. 71 /1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů. Účastníkem správního řízení je podle § 58 posledně cit. zákona o zadávání veřejných zakázek zadavatel. Zahájení správního řízení orgán dohledu oznámil zadavateli dopisem č. j. VZ/S 155/02-153/4092/02-Št ze dne 27. 8. 2002, který zadavatel obdržel dne 30. 8. 2002, a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno. Uvedeným dopisem si orgán dohledu současně vyžádal dokumentaci o zadání předmětné veřejné zakázky. Požadovanou dokumentaci orgán dohledu od zadavatele obdržel dne 16. 9. 2002.

Po přezkoumání dokumentace o zadání šetřené veřejné zakázky orgán dohledu seznámil zadavatele se zjištěnými skutečnostmi, především s jeho postupem při hodnocení nabídek a při zjišťování kvalifikace uchazečů o veřejnou zakázku, a to dopisem č. j. VZ/S155/02-153/4679/02-Št ze dne 30.9.2002, a poskytl mu lhůtu na vyjádření, příp. doplnění materiálů.

Zadavatel své stanovisko sdělil dopisem ze dne 15. 10. 2002, přičemž se jednalo o obecné stanovisko (společné) ke všem kontrolovaným zakázkám v rámci správního řízení vedeného pod č. j. S 155/02. Obecně k prokazování kvalifikačních předpokladů tedy zadavatel sdělil, že všichni uchazeči prokazovali kvalifikační předpoklady v nabídkách podle § 2b zákona způsobem uvedeným v § 2c zákona. Před uzavřením smlouvy dokládal vybraný uchazeč zadavateli kvalifikační předpoklady podle § 2c odst. 2 zákona, přičemž v některých případech dokládali před podpisem smlouvy již jen doklady uvedené v § 2c odst. 2 písm. b) a c) zákona, neboť doklady uvedené v § 2c odst. 2 písm. a) zákona byly součástí nabídky s argumentem, že uvedené doklady má zadavatel již k dispozici a další ověřování neúměrně zvyšuje náklady, jestliže se účastní více soutěží v jednom roce. V případě, že k základní zakázce byly zadávány další zakázky podle § 50 zákona, zadavatel sdělil, že nebylo vždy ze strany uchazeče doloženo a zadavatelem striktně vyžadováno doložení oprávnění k podnikání ve smyslu § 50 odst. 2 zákona, neboť pokud se jednalo o rozšíření původního předmětu plnění zakázky, jednalo se o tentýž subjekt, se kterým již byla uzavřena řádná smlouva o dílo a na základě původní veřejné zakázky, kde subjekt potřebné doklady doložil.

Další stanovisko zadavatel sdělil orgánu dohledu dopisem ze dne 11. 11. 2002. K prokázání kvalifikačních předpokladů zadavatel sdělil tytéž skutečnosti, jako ve svém vyjádření ze dne 15.10. 2002 a konkrétně k šetřené veřejné zakázce dále uvedl, že příslušné doklady k prokázání kvalifikačních předpokladů vybraného uchazeče nemá k dispozici.

K hodnocení nabídek sdělil, že Vrchní soud v Olomouci ve svém rozsudku č. 2 A/99 uvádí, že přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá výhradně v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Orgán dohledu se nesmí sám stát hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoci sahají do úrovně těch činností zadavatele, která obecně vyjádřeno, vytváří prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů na soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Vlastní akt posouzení a hodnocení nabídek, který je napadán, nemůže podléhat dohledové činnosti, neboť jde nikoliv o dodržení zákonem stanovených postupů, ale o myšlenkový proces odehrávající se ve sféře vědomí hodnotitelů. Orgánu dohledu nepřísluší vstupovat do úvah o vhodnosti výběru jednotlivých nabídek, neboť není zmocněn k tomu, aby zastoupil zadavatele v jeho postavení, které mu zákon vymezuje. V příloze svého vyjádření zadavatel rovněž doplnil některé chybějící části dokumentací o zadání šetřených veřejných zakázek.

Po přezkoumání a zhodnocení všech podkladů a stanovisek zadavatele uvádí orgán dohledu následující rozhodné skutečnosti.

Z dokumentace o zadání veřejné zakázky "Zpracování projektu stavebně - tech. úprav objektu MHMP čp. 24, Praha l, U radnice 5" orgán dohledu zjistil, že zadavatel výzvou obeslal 5 zájemců o veřejnou zakázku, z protokolu o otevírání obálek ze dne 14. 3. 2000 vyplývá, že zadavatel obdržel nabídky 4 uchazečů, přičemž nabídky dvou uchazečů (FHJ Building, spol. s r. o., Na pahorku 9, Praha 10, a Ing. Luboš Rejman, stavební kancelář, U Nikolajky 33, Praha 5) nevyhověly podmínkám zadání. Zadavatel vyloučil jmenované uchazeče z další účasti na veřejné zakázce, což jim oznámil dopisy ze dne 16. 3. 2000. Rozhodnutí o vyloučení jmenovaní uchazeči převzali osobně.

Pro posuzování a hodnocení nabídek zadavatel ustavil komisi, která nabídky zbývajících dvou uchazečů posoudila a hodnotila, avšak ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 16. 3. 2000 není zřejmé, zda hodnotila nabídky podle všech kritérií uvedených ve výzvě a jestli zohlednila stupeň významu těchto kritérií - § 49 odst. 4 zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 písm. b) a odst. 3 téhož ustanovení zákona. Jako nejvhodnější vybral zadavatel nabídku uchazeče EGIS, spol. s r. o., Na kocínce 5,160 00 Praha 6, výše nabídkové ceny činí 711 375,-- Kč vč. DPH.

Podle § 49 odst. 4 zákona je zadavatel povinen stanovit pro všechny zájemce o veřejné zakázky shodné požadavky a uvést kritéria hodnocení jejich nabídek (§ 6). Ustanovení § 6 zákona pak upravuje možnost hodnotit nabídkové ceny pomocí jediného kritéria (tj. nabídkové ceny) a nebo pomocí více kritérií s uvedeným způsobu stanovení pořadí nabídek, přičemž odst. 3 cit. ustanovení zákona uvádí, že "Rozhodne-li se zadavatel pro způsob hodnocení pomocí více kritérií, uvede jednotlivá kritéria v podmínkách soutěže v sestupném pořadí podle stupně významu, který jim přisuzuje."

Orgán dohledu k hodnocení nabídek uvádí, že jestliže se zadavatel rozhodne pro způsob hodnocení nabídek podle ekonomické vhodnosti, měl by dbát především na vymezení základních, rozhodujících požadavků tak, aby celkový počet kritérií byl přiměřený rozsahu veřejné zakázky a umožňoval přehledné a jednoznačné hodnocení nabídek a byl v souladu s § 6 zákona. Kromě stanovení těchto kritérií musí rozhodnout i o stupni významu každého kritéria s tím, že na prvním místě uvede kritérium s nejvyšším stupněm významu pro splnění veřejné zakázky. Dále mají v sestupném pořadí následovat ostatní kritéria až k poslednímu s nejnižším stupněm významu. Takto stanovená kritéria hodnocení nabídek jsou pro

zadavatele závazná a rovněž i pro komisi pro posouzení a hodnocení nabídek, je-li zadavatelem ustavena. Hodnocení nabídek je klíčovým prvkem v procesu výběru nejvhodnější nabídky, a proto je na něj kladen velký význam, a to nejen ze strany dodržení formálního postupu, ale i co do objektivity hodnocení. Hodnocení musí být tudíž zadavatelem zpracováno dostatečně transparentně, musí být průhledné a průkazné, aby bylo možno je přezkoumat.

K vyjádření zadavatele ze dne 11. 11. 2002 (viz výše) k hodnocení nabídek, orgán dohledu uvádí, že v souladu s názorem Vrchního soudu v Olomouci vyjádřeném v rozsudku č. j. 2 A 1/99 neprovádí hodnocení ani nezkoumá vlastní úvahy členů komise a rovněž je neposuzuje, jak mají či nemají nabídky uspět v rámci jednotlivých kritérií hodnocení, avšak přezkoumává především formální postup, kterým k výběru nejvhodnější nabídky došlo a zda byly dodrženy všechny zákonné podmínky a zda byl výběr (hodnocení) proveden transparentně. Skutečnost, že zadavatel (resp. komise) ve zprávě uvede tabulku údajů a informací z jednotlivých nabídek uchazečů (srovnávací tabulku), které mají být hodnoceny podle kritérií, a dále uvede, že "nabídky byly hodnoceny podle jednotlivých kritérií, přičemž na prvním místě bylo uvedeno kritérium s nejvyšší vahou a na místě posledním kritérium s vahou nejnižší, a že se komise ve svém hodnocení zaměřila na komplexní posouzení z předložených nabídek dle kritérií uvedených v podmínkách zadání podrobně rozepsaných ve srovnávací tabulce nabídky se vztahují k jednotlivým kritériím pro hodnocení nabídek", ještě nedokládá vlastní hodnocení nabídek, tj. jak nabídky uchazečů uspěly při hodnocení podle jednotlivých kritérií, jaký byl konkrétní stupeň významu jednotlivých kritérií, jaký vliv měl na výsledné pořadí. Výsledné klasifikační tabulky (komplexní za všechna kritéria dohromady) jednotlivých členů komise, ani tabulky údajů z nabídek uchazečů samy o sobě, nedokládají hodnocení nabídek podle jednotlivých kritérií a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Doloženými doklady zadavatel neprokázal, že hodnotil nabídky podle jednotlivých kritérií pro hodnocení nabídek

Na základě zjištěných skutečností dospěl orgán dohledu k závěru, že zadavatel závažně porušil § 49 odst. 4 zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 a 3 zákona, když nabídky uchazečů nehodnotil podle jednotlivých kritérií hodnocení stanovených ve výzvě s příslušným stupněm významu, ale stanovil pořadí nabídek souhrnné za všechna kritéria dohromady, aniž by doložil, jak ke konečnému výslednému pořadí dospěl.

Rozhodnutí ze dne 20. 3. 2000 o výběru nejvhodnější nabídky zadavatel oznámil pouze nevyloučeným uchazečům, kteří si převzali oznámení o výběru nejvhodnější nabídky osobně. Tím, že zadavatel neoznámil rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky všem uchazečům, ale pouze nevyloučeným, porušil závažně ustanovení § 49 odst. 4 zákona.

Orgán dohledu k uvedené problematice uvádí, že v případě formy zadání veřejné zakázky podle § 49 zákona - výzva více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky – se kromě § 49 zákona používají ustanovení části obecné zákona (§ 1 až 3 zákona), dále část čtvrtá (dohled nad dodržováním zákona), část pátá (ustanovení společná, přechodná a závěrečná) a z části třetí zákona se používají pouze ta ustanovení obchodní veřejné soutěže, na která ustanovení § 49 zákona přímo odkazuje. Mezi citovaná ustanovení zákona však § 39 odst. 1 zákona nepatří a je nutno konstatovat, že § 49 obsahuje vlastní úpravu oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, a to v odstavci 4, kde je uvedeno, že "Rozhodnutí o výběr nejvhodnější nabídky zadavatel oznámí všem uchazečům. De facto klade ustanovení § 49 zákona na zadavatele větší požadavky při oznamování výběru nejvhodnější nabídky než při zadávání veřejné zakázky formou obchodní veřejné soutěže.

Postup zadavatele však orgán dohledu v šetřeném případě neposoudil jako závažné porušení § 49 odst. 4 zákona, nebot' výše jmenovaní uchazeči byli z účasti na veřejné zakázce vyloučeni oprávněně, a námitky mohli podat (což neučinili) pouze proti rozhodnutí o svém vyloučení z další účasti na veřejné zakázce, avšak nikoliv proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky (k tomu viz § 53 odst. 2 zákona).

Smlouva s vybraným uchazečem byla uzavřena dne 27. 3. 2000, částka za realizaci předmětu plnění je stanovena ve stejné výši jako v nabídce uchazeče EGIS, spol. s r. o. Součástí dokumentace o zadání veřejné zakázky nejsou doklady, kterými by uchazeč před podpisem smlouvy prokázal splnění kvalifikačního předpokladu stanoveného v § 2b odst. 1 písm. zákona způsobem stanoveným v § 2c odst. 2 písm. c) zákona.

Zadavatel orgánu dohledu dopisem ze dne 11. 11. 2002 sdělil, že předmětné doklady nemá k dispozici.

Ustanovení § 49 odst. 5 zákona v návaznosti na § 2e zákona zadavateli ukládá uchazeče, který neprokázal kvalifikaci, vyloučit z další účasti na veřejné zakázce.

Podle § 2c odst. 2 zákona uchazeč, se kterým má být uzavřena smlouva, prokáže kvalifikační předpoklady takto:

a) podle § 2b odst. 1 písm. b) zákona výpisem z obchodního rejstříku, je-li do tohoto rejstříku zapsán, ne starším než 90 dnů,
b) podle § 2b odst. 1 písm. d) zákona výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším než šest měsíců,
c) podle § 2b odst. 1 písm. f) zákona potvrzením příslušného orgánu ne starším než šest měsíců,

přičemž tyto doklady mohou být předloženy též ve stejnopisu s ověřením jeho pravosti (viz § 2c odst. 3 zákona). Zákon umožňuje předložit některé listiny ověřené (u notáře nebo na příslušném obecním úřadě), což potvrzuje, že předložený dokument se zcela shoduje s originálem požadované listiny.

Pro úplnost orgán dohledu uvádí, že podmínka stanovená v § 2b odst. 1 písm. d) zákona se vztahuje podle § 2b odst. 2 zákona na osoby vykonávající funkci statutárního orgánu nebo všechny členy statutárního orgánu. Před uzavřením smlouvy je tedy nutné doložit výpisy z evidence Rejstříku trestů ne starší než 6 měsíců (§ 2c odst. 2 písm. b) zákona) od všech osob (výše uvedených), na které se podmínka vztahuje. Dále při prokázání kvalifikačního předpokladu podle § 2b odst.1 písm. f zákona je nutné ve smyslu § 2c odst. 1 písm. c) doložit potvrzení ne starší než 6 měsíců příslušné správy sociálního zabezpečení a těch zdravotních pojišťoven, u kterých má uchazeč pojištěny své zaměstnance.

Orgán dohledu konstatuje, že zadavatel závažně porušil § 49 odst. 5 zákona v návaznosti na § 2e zákona, když nevyloučil z další účasti na veřejné zakázce uchazeče EGIS, spol. s r. o., který před uzavřením smlouvy neprokázal kvalifikační předpoklad uvedený v § 2b odst. 1 písm. f) zákona způsobem stanoveným § 2c odst. 2 písm. c) zákona a uzavřel se jmenovaným uchazečem smlouvu na předmět plnění veřejné zakázky.

Zadavatel je povinen v podmínkách zadání veřejné zakázky stanovit pro všechny zájemce shodné požadavky, přičemž dle § 49 odst. 5 zákona doklady v nabídce vyhodnotí dle § 2c zákona. Zadavatel je tedy povinen posoudit, zda uchazeč prokázal kvalifikační předpoklady, a to nejen při podání nabídky, ale i před uzavřením smlouvy (§ 2c zákona upravuje způsob prokazování kvalifikačních předpokladů i před uzavřením smlouvy).

Nabídkou se podle § 2 písm. f) zákona rozumí návrh na uzavření smlouvy, doložený doklady požadovanými v zadání veřejné zakázky. Kvalifikační předpoklady jsou uchazeči povinni prokázat ve svých nabídkách, z toho vyplývá, že veškeré doklady uvedené jak v ustanovení § 2c odst. 1, tak v odst. 2 zákona, musí být součástí nabídek. Rozdíl v prokazování kvalifikačních předpokladů spočívá pouze v tom, že kvalifikační předpoklady podle § 2c odst. 1 zákona uchazeč musí prokázat předložením příslušných dokladů již při podání nabídky, a podle ustanovení § 2c odst. 2 zákona předložením dalších dokladů, v tomto ustanovení vyjmenovaných, k nabídce před podepsáním smlouvy. Nabídka a její doklady vyžadované zadavatelem musí být součástí dokumentace o zadání veřejné zakázky ve smyslu § 2 písm. j) zákona, což v šetřeném případě zadavatel nezajistil, a proto zjištěné porušení zákona považuje orgán dohledu za porušení závažné.

Podle § 62 odst. 1 zákona "zjistí-li orgán dohledu, že zadavatel závažně či opětovně porušil ustanovení tohoto zákona, může mu uložit pokutu do výše 1 % ceny zakázky. Pokutu lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se orgán dohledu dozvěděl, že zadavatel porušil ustanovení tohoto zákona, nejpozději však do tří let ode dne, kdy došlo k tomuto porušení." O porušení zákona se orgán dohledu dověděl ve dnech 18. 6. 2002 až 20. 6. 2002 (prováděna kontrola podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů), k porušení zákona došlo v době uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, tj. 27. 3. 2000.

Orgán dohledu vycházel z následujících úvah při posuzování míry závažnosti porušení zákona.

Z hlediska závažnosti porušení zákona zadavatelem před uzavřením smlouvy nelze pominout skutečnost, že zadavatel se nepřesvědčil o absenci případných závazků uchazeče vůči státu. Zákonodárce stanovil, že zakázky hrazené z veřejných prostředků nesmí být realizovány subjekty, za kterými by stát vedl pohledávku na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Z uvedeného důvodu tedy zákonodárce v zákoně výslovně stanovil uchazečům povinnost čestně prohlásit ve svých nabídkách a před uzavřením smlouvy prokázat absenci nedoplatků, a to příslušnými doklady a způsobem (§ 49 odst. 5 v návaznosti na § 2c zákona). Jelikož zadavatel v šetřeném případě zcela nenaplnil záměr zákonodárce, dopustil se závažného porušení zákona, což orgán dohledu ve svých úvahách o míře porušení zákona zadavatelem nemohl pominout.

Hodnocení nabídek, které je stěžejním prvkem v procesu zadávání veřejných zakázek, v šetřeném případě neproběhlo zákonem stanoveným způsobem. Pouhé konstatování v záznamu o posouzení hodnocení nabídek, že členové komise (zadavatel) hodnotili nabídky podle zadavatelem stanovených kritérií a vzali přitom v úvahu stupeň významu jednotlivých kritérií, ještě nedokládá, že nabídky byly skutečně podle kritérií hodnocení hodnoceny, a ani nevypovídá o tom, jaký byl skutečný stupeň významu jednotlivých kritérií pro hodnocení nabídek, a jaký měl vliv na výběr nejvhodnější nabídky.

Netransparentnost hodnocení je jedním z nejzávažnějších pochybení, neboť znehodnocuje účel zákona o zadávání veřejných zakázek, a to průhlednost postupu při zadávání veřejných (státních) zakázek. Nelze tedy přezkoumat, zda zadavatel vybral nabídku ekonomicky nejvhodnější. Jak již bylo uvedeno výše, hodnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších fází celého procesu zadávání veřejných zakázek. Hodnocení musí probíhat podle jednotlivých kritérií hodnocení definovaných zadavatelem v zadání veřejné zakázky, a to v souladu se zákonem. Hodnocení nabídek dle jednotlivých kritérií nelze nahradit pouhým stanovením pořadí, aniž by byly stanoveny váhy jednotlivých kritérií. Z uvedených

důvodů lze porušení, kterých se zadavatel dopustil v průběhu hodnocení nabídek, považovat za závažná porušení zákona.

Orgán dohledu vycházel kromě závažnosti porušení zákona i z následujících úvah ke stanovení výše pokuty.

Jako polehčující okolnost vzal orgán dohledu do úvahy skutečnost, že nelze vyloučit, že nabídka vybraného uchazeče byla skutečně nejvhodnější. Uvedený polehčující argument uvádí orgán dohledu vědomím skutečnosti, že mu nepřísluší nahrazovat roli zadavatele a provádět vlastní hodnocení nabídek, avšak za účelem objektivního posouzení míry závažnosti porušení zákona zadavatelem tak přesto v šetřeném případě učinil.

Ze zadání předmětné veřejné zakázky vznikl zadavateli peněžitý závazek ve výši 711 375,-- Kč vč. DPH, přičemž 1 % činí 7 113,75 Kč. Za výše zjištěná závažná porušení zákona uložil orgán dohledu zadavateli pokutu ve výši 1 500,-- Kč.

Orgán dohledu na základě všech zjištěných skutečností, hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, rozhodl uložit zadavateli za závažná porušení zákona pokutu, a to v dolní polovině možné sazby.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Obdrží:

Hlavní město Praha, Mariánské nám. 2,110 01 Praha, zast. MUDr. Pavlem Bémem